

РЕШЕНИЕ

№ 1376

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10691** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. А. Д., подадена чрез процесуален представител адв. Р. М. срещу Решение № 4280 от 25.09.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14-ти състав, постановено по нахд № 12789/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът излага, че СРС не е обсъдил неговите доводи за неспазване на процесуалния ред за установяване на водача на МПС по чл. 186, ал. 4 ЗДвП, както и за липсващи пътни знаци, които да определят максималната скорост на движение на 50 км./ч. Не са били събрани исканите от него доказателства - схема за разположение на пътните знаци към датата на установяване на нарушението. Изпратените документи от Агенция „Пътна инфраструктура“, О. С. давали отговор на въпроса, че в участъка път II-18 СОП(Софийски околоръстен път) в района на № 257 нямало поставени знаци „Д11“ и „Д12“ за начало и край на населеното място. Не са били представени доказателства за наличието на знаци, посочващи ограничението на скоростта в този участък. Позоваването на факта, че ограничението на скоростта е въведено със заповед № РД-11- 316/15.03.2021 г. на инж. И. Д. - член на УС на А. било абсурдно, защото в ЗДвП и ППЗДвП изчерпателно се посочват пътните знаци, с които се регулира движението на МПС. Липсата на пътен знак поставяло водача в обективна

невъзможност да съобрази поведението си с въведеното ограничение на скоростта. Имало и съществено противоречие в мотивите на решението относно скоростта на движение на МПС /63 км./ч./ и превишението на скоростта /38 км./ч./, което означавало, че максимално разрешената скорост в този участък на пътя е 25 км./ч., което било двойно по-ниско от визираната в акта. Неустановяването на качеството на лицето, на което е издаден ЕФ, нарушавало правото на защита.

Касаторът П. А. Д., чрез своя процесуален представител адв. Р. М. моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 14-ти състав по нахд № 12789/2022г. и спорът решен по същество, като се отмени електронен фиш серия „К“, № 4781377.

Ответникът, чрез юрк. Б. С. оспорва жалбата. Моли за нейното отхвърляне и за потвърждаване, като правилно и законосъобразно на решението на СРС.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 4280 от 25.09.2023г. по нахд № 12789/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14-ти състав е потвърден електронен фиш серия „К“, № 4781377, с който на П. А. Д. на основание чл.189, ал.4 във вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП е било наложено административно наказание- глоба в размер на сумата от 50.00 /петдесет/ лева за извършено административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че П. А. Д. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, което не представлява маловажен случай.

От фактическа страна е прието, че на 22.04.2021 г. в 19:44 часа, мобилна система за видеоконтрол АТСС „ARH CAM S1” № 11743ee, е заснела товарен автомобил марка „А.“, модел „А 6 А.“ с рег. [рег.номер на МПС] да се движи по Околовръстния път на [населено място], до номер 257, с посока от [улица]към [улица]. Установената стойност на скоростта била 63 км./ч., при максимално разрешена за движение скорост 50 км./ч. за населено място.

След проверка за собственост на автомобила от СДВР е издаден електронен фиш, серия „К“, № 4781377, с който нарушението е квалифицирано по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като е прието, че е извършено в населено място, при ограничение на скоростта до 50 км./ч. На П. А. Д., в качеството му на законен представител на дружеството, собственик на автомобила – „Ремед“ ООД, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 2 ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че

решението е правилно и не е налице основанийта за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

В хода на съдебното следствие пред СРС е била представена информация от Агенция „Пътна инфраструктура“, Областно пътно управление – С. изх. № 11-00-828/03.08.2023г. /вх. № 223931/08.08.2023г./, от която се установяват следните релевантни за предмета на спора факти.

[улица](СОП) съвпада с републикански път II-18 Околовръстен път С.. [улица]в района при № 257 се намира на км. 41+400 от път II-18. Съгласно заповед № РД-11-316/15.03.2021 г. на инж. И. Д. - член на Управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“, на 22.04.2021г. е действала временна организация и безопасност на движението (ВОБД) в участъка от км 34+280 до км 42+160 на път II-18.

Представена е схема за организация на движението на [улица]в района при № 257, с посока на движение от АМ „Т.“ към [улица], към дата 22.04.2021 г. Схемата е в съответствие със съгласуван проект за ВОБД. Проектът е за сигнализация на дълготрайни работи и предвижда в участъка от км. 39+930 до км. 41+500 движение по двете директни платна (ляво и дясно) с по 3 ленти с ограничение на скоростта до 50 км./ч.

Път II-18 е част от републиканската пътна мрежа, който минава през урбанизираната територия на [населено място], като по цялата дължина на СОП няма поставени знаци „Д11“ и „Д12“ за начало и край на населено място и селищно образувание.

Видно от приложената схема за организацията на движението в процесния участък, където е било заснето нарушението /км.41+425/ има поставени два броя пътни знаци „В26“, сигнализиращи ограничение на скоростта до 50 км./ч.

Правилен се явява изводът на СРС, че на дата- 22.04.2021г. ограничението на скоростта на Околовръстния път на [населено място] до номер 257, е било 50 км./ч., въведено с временна организация и безопасност на движението от пътен възел „Ц. шосе“ до пътен възел „М.“ и указано с два броя пътни знаци „В26“, съгласно чл.73, ал.2 ППЗДвП. След като процесният автомобил се е движил със скорост от 63 км./ч. е налице превишаване на максимално разрешената скорост, поради което е доказана обективната страна на деянието.

По време на извършване на нарушението на 22.04.2021г., действащата разпоредба на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т.65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т.63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

Настоящата инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивният съд да потвърди наказателния акт и изразяващи се в липсата на съществени процесуални нарушения в развилото се административнонаказателно производство и правилна правна квалификация на установените фактически обстоятелства.

При условията на чл.221, ал.2 от АПК съдът препраща към мотивите на решение № 4280 от 25.09.2023г., без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни. По време на проведеното съдебното следствие са събрани и приети всички писмени доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост относимите факти. В касационното производство не се решава

материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици. Противно на твърденията на касатора, в хода на проведеното съдебно следствие е прието писмено доказателство- схема за организация на движението на Софийски околоръстен път в района при № 257, от която е видно наличието на два знака „B26“, сочещи ограничение на скоростта до 50 км./ч. в процесния участък на пътя.

Действително на стр.5, ред 4 в решението е записано, че „превишението на скоростта е 38 км./ч.“, а от друга страна е прието, че установената скорост на движение е 63 км./ч. при въведено ограничение от 50 км./ч. Очевидно е, че се касае за допусната явна фактическа грешка и реалното надвишаване на скоростта е 13 км./ч., а не 38 км./ч. Именно за превишение на скоростта от 13 км./ч. /от 11 до 20 км./ч./ е приложена санкционната разпоредба на чл.182, ал.1, т.2 ЗДвП определяща наказание „глоба“ в размер на 50.00 /петдесет/ лева.

Съгласно чл.188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Съгласно чл.189, ал. 5, изр.2 от ЗДвП в 14-дневен срок от получаването на електронния фиш собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.

На посочената дата- 22.04.2021г. собственик на лек автомобил марка „А. А6 А.“ с рег. [рег.номер на МПС] е „Ремед“ ООД. Не е депозирана писмена декларация в 14 дневния срок, считано от 19.09.2022г., в която да е посочено, че на тази дата автомобилът е бил управляван от друго физическо лице, а не от управителя на дружеството П. А. Д.. Доказано е от ответника, че на инкриминираната дата именно П. А. Д. е бил „водач“ на по см. на § 6, т.25 от ДР на ЗДвП. В съответствие с приложимите материалноправни норми е ангажирана административнонаказателна отговорност на касатора.

В заключение, решение от 25.09.2023г. на СРС, НО, 14-ти състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основания за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. Б. С., които се определят в размер на сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4280 от 25.09.2023г., постановено по нахд № 12789/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 14-ти състав.

ОСЪЖДА П. А. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.